

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 275 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 : 73) บัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระ โดยมีเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกิ และพระราชนัญญัติระบุในบันทึกว่า “... สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระมีฐานะเป็นนิติบุคคล จึงถือว่าแยกศาลยุติธรรมออกจากกระทรวงยุติธรรมนับตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2543 เป็นต้นไป สำนักงานศาลยุติธรรมมีโครงสร้างลักษณะงานแบ่งได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ คือส่วนงานตุลาการ และส่วนงานธุรการ ก่อนวันที่ 20 สิงหาคม 2543 กระทรวงยุติธรรมเป็นผู้ดูแลดำเนินงานด้านธุรการ โดยมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนทั้งทางด้านบุคลากรและอุปกรณ์ต่าง ๆ แก่ส่วนงานตุลาการ ปัจจุบันสำนักงานศาลยุติธรรมทำหน้าที่แทนกระทรวงยุติธรรมในการดูแลงานธุรการของศาลยุติธรรม งานส่งเสริมงานตุลาการและงานวิชาการของศาลยุติธรรมในส่วนงานตุลาการ”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 218 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 : 83) กำหนดให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาพิพากษากดีทั้งปวง ได้แก่ คดีแพ่ง คดีอาญา คดีล้มละลาย และคดีปกครองที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลยุติธรรม ในขณะที่ศาลอื่นยังไม่ได้รับคำฟ้อง ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง และศาลทหาร มีอำนาจหน้าที่พิจารณาพิพากษากดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลตนเอง เช่นเดียวกัน ระบบศาลยุติธรรมตามพระราชบัญญัติธรรม พ.ศ. 2543 (สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์ และเพื่อพันธุ์ ขอบน้ำดาด. 2553 : 56) มิอธยิ่งว่าราชอาณาจักรและระบบศาลยุติธรรมสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ชั้น คือศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ศาลยุติธรรมมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่ออำนวยความยุติธรรม และการพิจารณาพิพากษากดี ศาลชั้นต้นเป็นศาลมีรับคำฟ้องหรือคำร้องในชั้นเริ่มต้นคดี ไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาแล้วจึงตัดสินชี้ขาด ทั้งมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาแทนศาลอุทธรณ์และศาลฎีกานในบางเรื่องด้วย ศาลชั้นต้นทั่วไปแบ่งเป็น 2 ประเภท 1) ศาลชั้นต้นทั่วไปสำหรับกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ศาลแพ่ง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่งชลบุรี ศาลอาญา ฯลฯ และ 2) ศาลชั้นต้นทั่วไปสำหรับจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยศาลจังหวัดและศาลแขวงในภาค 1 – 9 ศาลจังหวัดรองจัดอยู่เป็นศาลชั้นต้นทั่วไปสำหรับจังหวัดอื่นนอก

กรุงเทพมหานคร การอำนวยความยุติธรรมเป็นเป้าหมายสูงสุดและเป็นภารกิจของศาลยุติธรรมจะเห็นได้ว่าต้องด้วยระยะเวลาที่ผ่านมาศาลยุติธรรมในฐานะสถาบันหลักในการอำนวยความยุติธรรมได้ปฏิบัติหน้าที่ประสิทธิประสาทความยุติธรรมอย่างเข้มแข็งเป็นกลาง ภายใต้หลักนิติธรรมเพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติ และประชาชน

ด้วยเจตจำนงที่จะให้ศาลยุติธรรมดำเนินงานตามพันธกิจให้บังเกิดประโยชน์สูงสุดภายในสภาวะแวดล้อมที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิผล ศาลยุติธรรมจึงได้มุ่งเน้นที่จะเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการอำนวยความยุติธรรมด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง ทั้งในเรื่องการพัฒนาและสร้างมาตรฐานระบบงานทุกด้าน เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัคันน์แผนยุทธศาสตร์ศาลยุติธรรม พ.ศ. 2553–2556 ที่ว่า “ศาลยุติธรรมคaring ไว้ซึ่งความเป็นธรรม ภายใต้หลักนิติธรรมเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ทั้งมุ่งส่งเสริมนบทบาทการศาลยุติธรรมไทย ให้เป็นที่ประจักษ์ในระดับสากลภาย ในปี พ.ศ. 2556” ซึ่งศาลยุติธรรมได้กำหนดคุณค่าสตandard อีกทั้งกลยุทธ์ที่มั่นใจได้ว่าจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัคันน์ที่ตั้งไว้ โดยกำหนดพันธกิจไว้ 4 พันธกิจ และเป้าประสงค์หลักของแผนยุทธศาสตร์ไว้ 6 เป้าประสงค์ (แผนปฏิบัติงานศาลจังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2553 – 2556. 2553 : 7) ซึ่งพันธกิจศาลยุติธรรมประกอบด้วยพันธกิจที่ 1 การอำนวยความยุติธรรม แบ่งออกเป็น 3 ด้าน 1) ด้านการพิจารณาพิพากษา 2) ด้านการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทด้วยวิธีการอื่น 3) ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พันธกิจที่ 2 การสนับสนุนการอำนวยความยุติธรรม พันธกิจที่ 3 การสนับสนุนและพัฒนาความร่วมมือ ด้านการยุติธรรมทั้งในและระหว่างประเทศ เพื่อร่วมรับการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมในและต่างประเทศ พันธกิจที่ 4 การให้บริการประชาชนและสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อร่วมรับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และแผนยุทธศาสตร์หลักอีก 6 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย (แผนปฏิบัติงานศาลจังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2553-2556. 2553 : 8) ยุทธศาสตร์ที่ 1 สังคมมีหลักประกันจากการอำนวยความยุติธรรมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพจากศาลชั้นัญพิเศษตามที่กฎหมายบัญญัติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ภาคเศรษฐกิจ การลงทุนและประชาชน มีหลักประกันจากการอำนวยความยุติธรรมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพจากศาลชั้นัญพิเศษตามที่กฎหมายบัญญัติ ยุทธศาสตร์ที่ 3 องค์กรนำอาชีวไปด้วยหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งในและต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศให้ความร่วมมือในการสนับสนุนอำนวยความยุติธรรมของศาลยุติธรรมไทย ยุทธศาสตร์ที่ 4 ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการของศาลยุติธรรมได้โดยสะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง และมีความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพที่ตนพึงได้รับตามกฎหมายเพิ่มมากขึ้น ยุทธศาสตร์ที่ 5 ระบบการสนับสนุนการอำนวยความยุติธรรมสามารถรองรับการ

**ปฏิบัติงานของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมได้อย่างมีศักยภาพเพิ่มขึ้น และยุทธศาสตร์ที่ 6
ศาลยุติธรรมมีบุคลากรที่มีศักยภาพในการปฏิบัติงานมากขึ้น**

จากนโยบายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าศาลยุติธรรมได้ให้ความสำคัญกับการอำนวยความ
ยุติธรรมเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ อีกทั้งได้เน้นหนักถึงการให้บริการประชาชน
โดยสะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการมาติดต่อราชการศาล
แต่จากสภาพปัจจุบันสังคม ปัญหาด้านอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด การว่างงาน ความ
เดือดร้อนของสังคม ค่านิยมที่เน้นหนักด้านวัฒนธรรมและเงินตรา ส่งผลให้ปริมาณคดีที่เข้มข้นที่ศาลมี
เพิ่มขึ้น และเมื่อประชาชนมีความคาดหวังว่าศาลยุติธรรมจะเป็นที่พึ่งในการยุติหรือลดข้อด้วย
ในสังคมจากสภาวะการณ์ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ศาลยุติธรรมต้องเน้นหนักในเรื่องการบริการที่เป็น
ธรรมะ สะดวก รวดเร็ว และทั่วถึง แต่ถึงอย่างไรก็ตามการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัด
มหาสารคามกลับได้พบปัญหาข้อร้องเรียนจากประชาชนอีกเรื่องของการบริการที่ล่าช้าของบุคลากรศาล
จังหวัดมหาสารคามจากการปฏิบัติงาน ซึ่งศาลจังหวัดมหาสารคามได้รับข้อร้องเรียนจากประชาชน
ผู้มารับบริการในเรื่องการให้บริการของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคามล่าช้า (ปรากฏตามรายงาน
การประชุมของศาลจังหวัดมหาสารคาม. น.ป.ป.) ถึงแม้ปัจจุบันบุคลากรของศาลทุกคนต่างหุ่มเหตุ
ในการทำงานอย่างเต็มที่ แต่ด้วยปริมาณคดีที่เพิ่มขึ้นจำนวนมากซึ่งเป็นผลมาจากการปัจจัยของสังคม
ดังกล่าว จึงทำให้บุคลากรของศาลเกิดความเครียดในการทำงาน ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางในการ
เสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคาม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้อง¹
มีการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานเพื่อให้บุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคามปฏิบัติงานให้มี
ประสิทธิภาพและเพื่อให้เกิดประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุตามพันธกิจและแผนยุทธศาสตร์ที่ศาล
ยุติธรรมตั้งไว้

หากปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
ของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคาม เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
ของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคามให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการ
นำเสนอผู้บริหารของศาลจังหวัดมหาสารคาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของ
บุคลากรซึ่งจะส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร

คำถามในการศึกษา

1. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคามอยู่ในระดับใด
2. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และอัตราเงินเดือน แตกต่างกัน หรือไม่
3. บุคลากรของศาลจังหวัดมหาสารคาม มีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานอย่างไร

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และอัตราเงินเดือน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคาม มีขอบเขตการศึกษาต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการและลูกจ้างศาลจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 52 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2556) โดยศึกษาประชากรทั้งหมด

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคามครั้งนี้ มุ่งศึกษาทั้งหมด 8 ด้าน คือ ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน การยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงาน นโยบายและการบริหาร ความสัมพันธ์ทางสังคม ระหว่างผู้ร่วมงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน และรายได้และสวัสดิการ (Herzberg, 1959 : 71 -72 ; อ้างถึงใน สุรังค์ ไก้วะระกุล. 2544 : 118 - 119)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคาม ตำแหน่งตลาด อําเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำแนกเป็น

3.1.1 เพศ

3.1.2 อายุ

3.1.3 ระดับการศึกษา

3.1.4 สถานภาพสมรส

3.1.5 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

3.1.6 อัตราเงินเดือน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศาลจังหวัดมหาสารคาม ประกอบด้วยปัจจัยบวก และปัจจัยลบ รวม 8 ด้าน (Herzberg, 1959 : 71 -72 ; อ้างถึงใน สุรังค์ โถว琉璃. 2544 : 118 - 119)

3.2.1 ปัจจัยบวก

1) ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

2) การยอมรับนับถือ

3) ลักษณะของงาน

4) ความมั่นคงก้าวหน้าในการทำงาน

3.2.2 ปัจจัยลบ

1) นโยบายและการบริหาร

2) ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้ร่วมงาน

3) สภาพแวดล้อมในการทำงาน

4) รายได้และสวัสดิการ

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

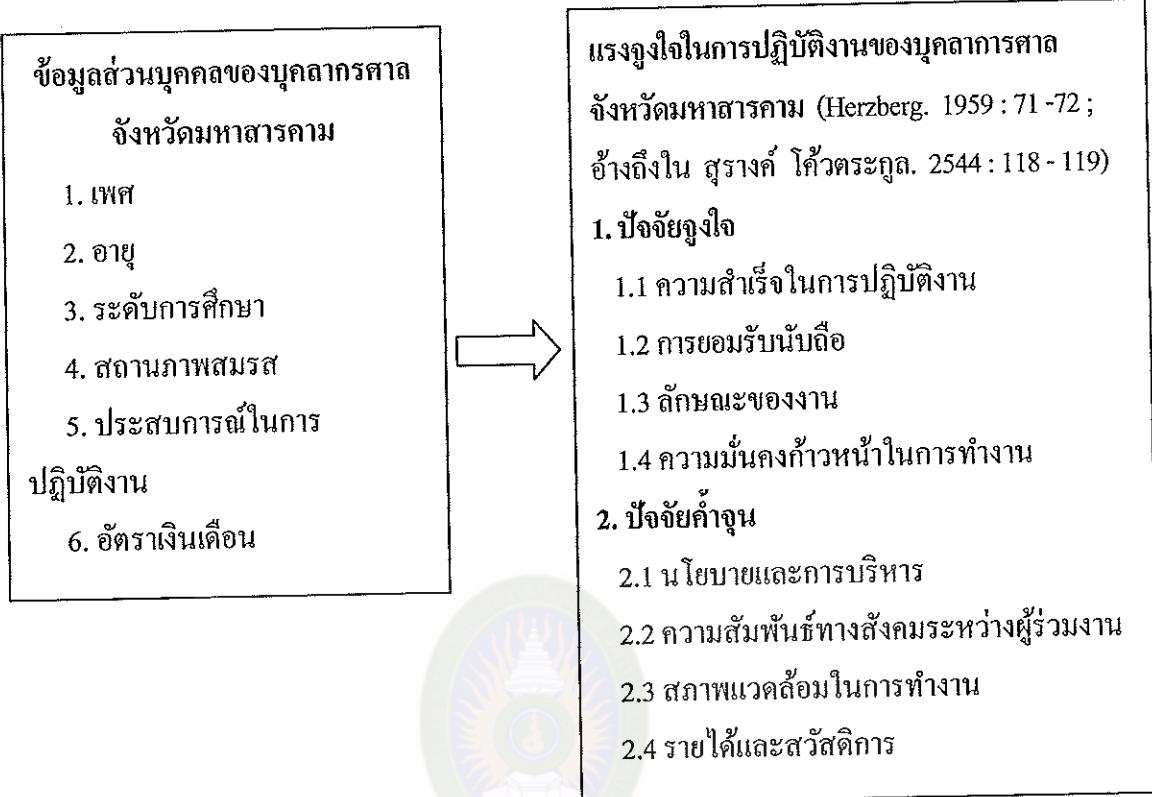
พื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ศาลจังหวัดมหาสารคาม ตำแหน่งตลาด อําเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

5. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ใช้เวลาประมาณ 9 เดือน คือ เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2556

ถึงเดือนพฤษภาคม 2557

กรอบแนวคิดการศึกษา

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
BAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การศึกษารังนี้มีคำนิยามคัพท์หรือคำจำกัดความที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะประกอบด้วย
แรงจูงใจ หมายถึง สรภาวะใด ๆ ที่ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาย
โดยมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานเพื่อให้งานดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งมีสภาพแวดล้อมเป็น
ตัวกำหนด อาจจะเกิดได้จากปัจจัย 8 ด้าน ของบุคลากรของศาสตราจักรัฐมหาสารคาม

- 1. ปัจจัยจูงใจ (Motivational Factor)** หมายถึง ลักษณะสัมพันธ์กับเรื่องงานโดยตรงเป็น
 สิ่งจูงใจบุคคลให้มีความตั้งใจทำงาน ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน ปัจจัยนี้ประกอบด้วย
 - 1.1 ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน** หมายถึง เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการทำงานของ
 ผู้ปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงานและตนเอง โดยสามารถหาว่า
 แก่ปัญหาและป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนบรรลุผลสำเร็จในการทำงาน เกิดความรู้สึกพอใจ
 และปลดปล่อยความสำเร็จของการงานนั้น

1.2 การยอมรับนับถือ หมายถึง เป็นการยกย่องชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจ การได้รับความไว้วางใจ หรือการแสดงออกอื่นๆ ให้ส่อให้เห็นถึงความเชื่อถือยอมรับในความสามารถ เมื่อทำงานอย่างดีอย่างหนึ่งบรรลุผลสำเร็จทั้งจากผู้บังคับบัญชา ผู้ขอคำปรึกษา หรือจากบุคคลในหน่วยงาน การยอมรับนับถือจะแฟ่กับความสำเร็จในงานด้วย

1.3 ลักษณะของงาน หมายถึง ลักษณะของงานที่ปฏิบัติสอดคล้องกับความรู้ ความสามารถสร้างสรรค์เป็นประโยชน์ไม่น่าเบื่อหน่าย งานที่ท้าทายซุ่มใจให้ปฏิบัติงานจนเกิดสัมฤทธิ์ผลและมีความเป็นอิสระในการทำงาน

1.4 ความมั่นคงก้าวหน้าในการทำงาน หมายถึง สภาพการจ้างงานมั่นคง ความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงานที่ได้รับ ได้แก่ การพิจารณาความดีความชอบ โอกาสในการฝึกอบรม โอกาสในการศึกษาต่อ และโอกาสที่จะก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน

1.5 นโยบายและการบริหาร นโยบายเกี่ยวกับการบริหารที่เขียนไว้อย่างครอบคลุม ชัดเจน การควบคุมคุณภาพเอาใจใส่ การติดตามและสั่งการเพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้ปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และให้ปฏิบัติงานไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

1.6 ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้ร่วมงาน หมายถึง เป็นสัมพันธภาพระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา และระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยกัน ในการติดต่อไม่ว่าจะเป็น กิริยาหรือภาษาที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ้งกันและกัน ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะเป็นองค์ประกอบที่เกิดความสุกต่อบรรยากาศ เสมอ เพราะหากผู้ใต้บังคับบัญชาไม่สามารถเข้าถึงผู้บังคับบัญชาหรือไม่สามารถทำงานกับเพื่อนร่วมงาน ให้แล้วก็จะมีความรู้สึกไม่มีแรงจูงใจในงานที่รับผิดชอบ

1.7 สภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง สภาพของสถานที่ทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงาน เครื่องมือเครื่องใช้ ความพื้นที่ สมัยของอุปกรณ์ต่างๆ ความสะอาด ความสะดวก รวมทั้งลักษณะของสถานที่ทำงาน ความถ่ายเทห้องอากาศ พื้นที่ และความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน

1.8 รายได้และสวัสดิการ หมายถึง เงินเดือนของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับเป็นประจำทุกเดือน และสวัสดิการ คือ สิ่งที่ได้รับตอบแทนจากการทำงานที่นักหนែจากเงินเดือน ได้แก่ เงินโบนัส ค่ารักษาพยาบาล เงินช่วยเหลือต่างๆ

2. ปัจจัยค้างูน (Hygiene Factor) หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของงาน หรือส่วนประกอบของงาน ปัจจัยนี้จะทำหน้าที่ไม่ให้เกิดความท้อถอยในการทำงานและป้องกันมิให้บุคคลเกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน ปัจจัยนี้ประกอบด้วย

2.1 นโยบายและการบริหาร หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการบริหารที่เขียนไว้ อย่างครอบคลุมชัดเจน การควบคุมดูแลเอาใจใส่ การติดตามและส่งการเพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้ปฏิบัติ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และให้ปฏิบัติงานไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้ร่วมงาน หมายถึง การมีสัมพันธภาพระหว่าง ผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน มีความสามัคคี สามารถทำงานร่วมกันได้ อย่างดี และมีบรรยายกาศในการทำงานเป็นไปอย่างลับทึบ

2.3 สภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง บรรยายกาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ต่อการปฏิบัติงาน เช่น อาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติงาน รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยให้การปฏิบัติงาน สะดวกสบายอย่างสม่ำเสมอ

2.5 เงินเดือนและสวัสดิการ หมายถึง ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่ได้รับจากการปฏิบัติงานรวมทั้งผลประโยชน์เกื้อกูลอื่น ๆ เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่ารักษาพยาบาล รวมถึง สวัสดิการต่าง ๆ

คาด หมายถึง คาดจังหวัดมหาสารคาม ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

บุคลากรคาดจังหวัดมหาสารคาม หมายถึง ข้าราชการและลูกจ้างผู้ปฏิบัติงานในคาด จังหวัดมหาสารคาม ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

1. ข้าราชการ หมายถึง ข้าราชการธุรการตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการ พิเศษดุลการ

2. ลูกจ้าง หมายถึง ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวที่สำนักงานศาลยุติธรรม ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ระเบียบอื่นและมติคณะกรรมการรัฐมนตรีในส่วนที่ใช้บังคับแก่ลูกจ้าง ของส่วนราชการ

ประโยชน์การศึกษา

1. ประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาสภาพการทำงานของบุคลากร โดยจากการศึกษาจะ ทำให้ทราบว่าบุคลากรมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในระดับใด และบุคลากรที่มีข้อมูลส่วนบุคคล ต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานต่างกันหรือไม่อ่อน弱 หรือไม่อ่อน 弱 หรือไม่อ่อน 弱 ไม่อ่อน弱 ไม่อ่อน 弱 เพื่อให่องค์กรสามารถนำข้อมูลดังกล่าว ไปปรับปรุงพัฒนาสภาพการทำงานของบุคลากรในด้านต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และทรงกับความ ต้องการของบุคลากรมากที่สุด

2. ประโยชน์ต่อคุณภาพการบริการ ซึ่งจากการพัฒนาสภาพการทำงานของบุคลากรให้ดีขึ้นจะทำให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตั้งใจ ทุ่มเทความสามารถให้กับงานอย่างเต็มที่ย่อมส่งผลให้เกิดประโยชน์กับคุณภาพการให้บริการขององค์กรทั้งในด้านความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายขององค์กร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY